

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0174178

Dato: 3. september 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 757 af 29. juni 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Gitte Lillelund Bech (V).

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Ivar Nordland

Spørgsmål: Af L 173 – endeligt svar på spørgsmål 17, fremgår det, at Skatteministeriet altid tager henvendelse fra erhvervslivet alvorlig, når det drejer sig om ønske om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale med et andet land. Ministeren bedes derfor redegøre for, hvilke initiativer der er taget på baggrund af den henvendelse, som forskellige erhvervsorganisationer rettede til Skatteministeriet i 2010 med sådanne ønsker om dobbeltbeskatningsaftale med 17 konkrete lande.

Svar: Jeg må indledningsvis erindre om, at jeg ikke var minister i 2010, og at jeg derfor ikke kan svare for de dispositioner, der dengang blev truffet.

Lad mig dernæst gengive svaret på L 173, spørgsmål 17, i dettes helhed. Svaret lyder som følger:

”Jeg lægger vægt på, at Danmark skal have dobbeltbeskatningsaftaler med andre lande, hvis der er behov for sådanne aftaler. Det vil sige, at Danmark skal have en dobbeltbeskatningsaftale med et andet land, hvis der er væsentlige investeringer eller erhvervmæssig aktivitet mellem Danmark og det pågældende land, og hvis der er risiko for dobbeltbeskatning af indkomsten ved investeringerne eller aktiviteten.

Det forudsætter imidlertid, at der kan opnås enighed med det andet land om indholdet af dobbeltbeskatningsaftalen.

Når danske erhvervsvirksomheder fremsætter ønske om en dobbeltbeskatningsaftale med et andet land, sker det ofte med henblik på at få nedsat det andet lands skat på visse betalinger fra dette land til danske virksomheder. Man skal være opmærksom på, at det andet land ofte vil have en modsat rettet interesse i ikke at nedsætte sin beskatning af disse betalinger.

Når danske erhvervsvirksomheder eller deres organisationer henvender sig til Skatteministeriet med ønske om indgåelse af en dobbeltbeskatningsaftale med et andet land, bliver henvendelsen altid taget alvorlig, men forudsætningen for en aftale er, dels at der er risiko for dobbeltbeskatning, dels at der kan opnås enighed med det andet land.”

Kriterierne er med andre ord:

- Væsentlige danske interesser.
- Risiko for dobbeltbeskatning.
- Udsigt til enighed med det andet land.

Dertil kan føjes et fjerde kriterium, nemlig et ressourcekriterium. Skatteministeriets ressourcer er ikke ubegrænsede, og de må prioriteres hensigtsmæssigt.

Danmark modtager fra tid til anden anmodninger fra andre lande om indgåelse af DBO'er. I sådanne tilfælde er det fast procedure, at anmodningerne sendes i høring hos de relevante erhvervsorganisationer, således at Skatteministeriet kan danne sig et overblik over de danske erhvervsinteresser, der måtte være i at få en aftale. Hvis der er en væsentlig interesse, vil dette indgå i prioriteringen af, hvilke lande der bør søges indgået DBO'er med.

Hvis en erhvervsorganisation retter henvendelse til Skatteministeriet om indgåelse af en DBO, vil der i sagens natur være en erhvervsinteresse. Men er der også risiko for dobbeltbeskatning? Hvis det pågældende land ikke har noget, der i dansk forstand vil kunne kaldes et skattesystem, er der ikke grundlag for at indgå en DBO. Så vil det stort set kun handle om, at Danmark ensidigt kommer til at frafalde sine skatter. Sådanne lande optræder på erhvervsorganisationernes lister over lande, som man ønsker, at Danmark skal indgå DBO'er med.

Det næste spørgsmål er, om der er udsigt til enighed med det andet land. Som nævnt i svaret på spørgsmål 748 blev der første gang forhandlet med Nigeria for mere end 30 år siden, og der er efter Skatteministeriets bedste mening ikke nogen realistisk udsigt til, at en aftale bliver undertegnet – endsige nogensinde kommer til at træde i kraft. En række af de lande, der optræder på erhvervsorganisationernes lister over lande, de gerne vil have indgået DBO'er med, er netop lande, der kun har meget få DBO'er, og hvor der må forventes at være endog særdeles lange udsigter til, at en DBO med Danmark vil kunne indgås.

Så er der endelig ressourcespørgsmålet. Indgåelse af DBO'er er en lang og ressourcekrævende proces, og vægten må lægges der, hvor indsatsen kan gøre størst nytte.